

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/110/2014
Identifikačné číslo spisu:	4014200216
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4014200216.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci navrhovateľa: C.. I. P., nar. XX. U. XXXX, bytom X., U. XX, zastúpený advokátom Mgr. Jánom Polákom, so sídlom Miletičova 64, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o priznanie starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. apríla 2014, č. k. 23Sd/61/2014-26, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. apríla 2014, č. k. 23Sd/61/2014-26, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 14.04.2014 č. k. 23Sd/61/2014-26 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.12.2013, ktorým táto podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení zamietla navrhovateľovu žiadosť z 2. decembra 2013 o priznanie starobného dôchodku od 2. decembra 2010.

Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku vyplýva, že navrhovateľovi bol ako príslušníkovi policajného zboru priznaný starobný dôchodok odo dňa 01.05.1999, kde mu bola zhodnotená aj doba civilného zamestnania. Uvedený dôchodok bol priznaný podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. a rozhodol o ňom príslušný orgán dôchodkového zabezpečenia Ministerstva vnútra SR. Starobný dôchodok navrhovateľa, priznaný podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. a ku dňu účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. vyplácaný orgánom sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR, je naďalej starobným dôchodkom a nie výsluhovým dôchodkom priznaným podľa § 38 zákona č. 328/2002 Z. z. Starobný dôchodok sa za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. iba považuje na účely jeho ďalšej výplaty z osobitného sociálneho zabezpečenia policajtov. Skutočnosť, že navrhovateľovi bol starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení už raz priznaný od 01.05.1999 je okolnosťou vylučujúcou možnosť vzniku ďalšieho nároku na taký istý druh

dôchodku (starobný dôchodok) podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

Tento rozsudok krajského súdu napadol odvolaním v zákonnej lehote navrhovateľ. Namietol, že pre výšku starobného dôchodku mu nebola zohľadnená doba štúdia do 18. roku veku, resp. cvičení od 22.11.1965 do 19.12.1965, od 05.05.1970 do 19.05.1970, od 04.05.1974 do 18.05.1974. Z napadnutého rozhodnutia súdu nie je zrejmé, ako sa súd s týmito skutočnosťami vysporiadal. V jeho prípade nejde o duplicitu starobných dôchodkov a preto mu dôchodok, ktorého sa domáha, patrí. Rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu je v rozpore s obsahom spisov. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zruší, vráti na ďalšie konanie a prizná navrhovateľovi nárok na náhradu trov súdneho konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že podľa potvrdenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 18.11.2013 bol navrhovateľovi od 01.05.1999 priznaný starobný dôchodok podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, ktorý sa od 1.7.2002 považuje za výsluhový dôchodok. Podmienky nároku na dôchodok posúdil a sumu dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných vo všeobecnom systéme už určil útvar sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Potvrdením Ministerstva vnútra č. SPOU OSZ 32.806 18/2013-VZ zo dňa 18.11.2013 bolo preukázané, že na nárok na starobný dôchodok mu bola zhodnotená doba civilného zamestnania u zamestnávateľa Spojený veľkoobchod Chynorany, od 17.03.1959 do 31.12.1959, doba civilného zamestnania u zamestnávateľa Drogerie Nové Zámky od 01.01.1960, doba základnej vojenskej služby od 01.09.1960 do 29.09.1962 v II. kategórii funkcií, doba civilného zamestnania u zamestnávateľa Drogerie Nové Zámky od 30.09.1962 do 02.07.1963, doba civilného zamestnania u zamestnávateľa Strojová traktorová stanica Nové Zámky od 03.07.1963 do 30.06.1964, doba civilného zamestnania u zamestnávateľa Ústredný podnik poľnohospodárskej techniky Bratislava od 01.07.1964 do 15.10.1967, doba civilného zamestnania u zamestnávateľa Československá automobilová doprava Nové Zámky od 16.10.1967 do 28.02.1977, doba civilného zamestnania u zamestnávateľa Elitex, Nitra od 01.03.1977 do 30.06.1977, doba služobného pomeru v Policajnom zbore od 01.07.1977 do 31.12.1978 v II. kategórii funkcií, doba služobného pomeru v Policajnom zbore od 01.02.1978 do 25.01.1998 v I. kategórii funkcií, doba služobného pomeru po dovŕšení dôchodkového veku v Policajnom zbore od 26.01.1998 do 30.06.1998. Navrhovateľovi bol priznaný orgánom sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR starobný dôchodok od 01.05.1999, pričom táto okolnosť vylučuje možnosť vzniku ďalšieho nároku na taký istý druh dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení. Nie je teda daná právomoc odporkyne rozhodnúť o nezhodnotenej dobe zamestnania pred vznikom nároku na starobný dôchodok. Na také rozhodnutie je v prípadoch uvedených v § 143 zákona č. 328/2002 Z. z. daná právomoc útvarom Ministerstva vnútra SR. Odporkyňa preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu v medziach odvolania bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, o nároku na úpravu dôchodku z dôvodu jediného zdroja príjmu, o nárokoch na náhradu škody spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, o nároku zamestnanca z pracovného pomeru, ktoré sa uspokojovali z garančného fondu (ďalej len „peňažná náhrada“) a o nároku na podporu v nezamestnanosti, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, a o priznaní, odňatí alebo zmene sumy dávky, náhrady škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania alebo podpory v nezamestnanosti za obdobie pred 1. januárom 2004, aj keď o uvedenej dávke, náhrade škody, peňažnej náhrade alebo podpore v nezamestnanosti už bolo právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

Podľa § 94 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení nárok na dávku dôchodkového

zabezpečenia a sociálnej starostlivosti (ďalej len „dávka“) vzniká dňom splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom, prípadne vykonávacími predpismi.

V zmysle § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. vojak z povolania má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 55 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do I. kategórie funkcií,
- b) 57 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu v ostatných prípadoch.

Podľa § 114 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. ak ide o sociálne zabezpečenie vojakov z povolania, príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a príslušníkov zborov nápravnej výchovy, sú orgánmi sociálneho zabezpečenia federálne ministerstvá národnej obrany a vnútra, ministerstvá vnútra a životného prostredia a spravodlivosti republík a orgány uvedené v § 142.

Podľa § 125 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov starobné dôchodky policajtov, ak ich služobný pomer trval najmenej 15 rokov, na ktoré vznikol nárok podľa doterajších predpisov a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa odo dňa účinnosti tohto zákona považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu účinnosti tohto zákona, ak sú k tomuto dňu vyplácané orgánom sociálneho zabezpečenia ministerstva.

Podľa § 125 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. starobné dôchodky policajtov a prídavok k starobnému dôchodku policajtov, ak ich služobný pomer trval najmenej 15 rokov, na ktoré vznikol nárok podľa doterajších predpisov a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa zlučujú a od účinnosti tohto zákona sa považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu účinnosti tohto zákona, ak sú k tomuto dňu vyplácané orgánom sociálneho zabezpečenia ministerstva.

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. Policajt a profesionálny vojak, ktorému sa skončil služobný pomer, má nárok na výsluhový dôchodok, ak služobný pomer trval najmenej 25 rokov.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Z pripojeného administratívneho spisu odporkyne ako aj Ministerstva vnútra SR, sekcie personálnych a sociálnych činností aj Najvyšší súd SR zistil, že navrhovateľ počas výkonu služby v Policajnom zbore získal viac ako 20 rokov služby zaradenej do I. kategórie funkcií a dôchodkový vek dosiahol dovŕšením 55. roku veku, t. j. XX.XX.XXXX, pričom mu bol rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, orgánom sociálneho zabezpečenia č. p.: SPC-32.806-2/5-S-99 zo dňa 15.07.1999 od 01.05.1999 priznaný starobný dôchodok, ktorý bol vymieraný s prihliadnutím k celkovej započítanej dobe služby a zamestnania od 18. roku veku, t. j. 38 rokov a 5 mesiacov, z toho 20 rokov v 1. kategórii funkcií, 2 roky v 2. kategórii funkcií a 16 rokov v III. kategórii. Žiadosťou zo dňa 02.12.2013 navrhovateľ požiadal odporkyňu o priznanie starobného dôchodku od 02.12.2010, pričom odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.12.2013 navrhovateľovu žiadosť zamietla s odôvodnením, že nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby zamestnania poistencovi vzniknúť nemôže.

Odvolací súd v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. uvádza, že sa v prejednávanej veci v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. apríla 2014 č. k. 23Sd/61/2014-26.

Spornou medzi účastníkmi bola otázka charakteru dôchodku, priznaného navrhovateľovi Ministerstvom vnútra SR, orgánom sociálneho zabezpečenia.

Navrhovateľovi bol orgánom sociálneho zabezpečenia ministerstva vnútra priznaný dôchodok od 01.05.1999, kedy sociálne zabezpečenie príslušníkov policajného zboru upravovala piata časť (§§ 129 - 145) zákona č. 100/1988 Zb., pričom jeho §§ 132 a 133 sa týkali nároku na starobný dôchodok policajtov. Navrhovateľovi teda bol priznaný starobný dôchodok podľa uvedených zákonných

ustanovení.

Podľa neskôr prijatého zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov starobné dôchodky policajtov a prídavok k starobnému dôchodku policajtov, na ktoré vznikol nárok podľa doterajších predpisov a tento nárok trvá, sa považujú za výsluhové dôchodky.

Ako však vyplýva aj z doterajšej judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 9So/48/2014 zo dňa 8.7.2015, rozsudok NS SR sp. zn. 1So/47/2014 zo dňa 25.8.2015), starobný dôchodok navrhovateľa, priznaný podľa § 132 zákona č. 100/1988 Zb. a ku dňu účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. (1.7.2002), vyplácaný orgánom sociálneho zabezpečenia ministerstva vnútra je naďalej starobným dôchodkom, nie je výsluhovým dôchodkom priznaným podľa § 38 zákona č. 328/2002 Z. z. (na priznanie ktorého je potrebné splniť celkom iné predpoklady ako na priznanie starobného dôchodku podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb.) Za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. sa tento starobný dôchodok iba považuje na účely jeho ďalšej výplaty z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov.

Nie je preto právne prípustné, aby odporkyňa priznala navrhovateľovi ďalší starobný dôchodok, keďže tento mu už raz bol priznaný na to podľa § 114 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. vecne príslušným orgánom - ministerstvom vnútra.

Vzhľadom na uvedené nie je dôvodná odvolacia námietka navrhovateľa, že prvostupňový súd sa nevyrovnal s jeho tvrdeniami o nezohľadnených dobách štúdia do 18. roku veku a počas vojenských cvičení. Navrhovateľovi starobný dôchodok bol priznaný vecne príslušným orgánom ministerstvom vnútra. Ďalší starobný dôchodok mu nemožno priznať. O nároku na zvýšenie starobného dôchodku za nezhodnotenú dobu zamestnania po vzniku nároku na tento dôchodok má právomoc rozhodnúť ministerstvo vnútra, nie odporkyňa.

Vzhľadom na uvedené dôvody aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi náhradu týchto trov nepriznal vzhľadom na jeho neúspech v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.